

WayScience

2nd International Scientific
and Practical Internet Conference

«Recent Trends in Science»
ISBN 978-617-8293-05-5

WayScience

2nd International Scientific
and Practical Internet Conference

«Recent Trends in Science»
ISBN 978-617-8293-05-5

Editorial board of International Electronic Scientific and Practical Journal «WayScience»
(ISSN 2664-4819 (Online))

The editorial board of the Journal is not responsible for the content of the papers and may not share the author's opinion.

Recent Trends in Science: Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Internet Conference, May 4-5, 2023. FOP Marenichenko V.V., Dnipro, Ukraine, 325 p.

ISBN 978-617-8293-05-5

2nd International Scientific and Practical Internet Conference "Recent Trends in Science" devoted to modern vectors of development.

Topics cover all sections of the International Electronic Scientific and Practical Journal "WayScience", namely:

- public administration sciences;
- philosophical sciences;
- economic sciences;
- historical sciences;
- legal sciences;
- agricultural sciences;
- geographic sciences;
- pedagogical sciences;
- psychological sciences;
- sociological sciences;
- political sciences;
- philological sciences;
- technical sciences;
- medical sciences;
- chemical sciences;
- biological sciences;
- physical and mathematical sciences;
- other professional sciences.

Dnipro, Ukraine – 2023

ІНФОМЕДІЙНА ГРАМОТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ

Воровка М.І.

д. пед. н., професор
кафедри педагогіки і педагогічної майстерності
Мелітопольського державного педагогічного університет
імені Богдана Хмельницького

Кожевникова А.В.

к. пед. н., доцент
кафедри педагогіки і педагогічної майстерності
Мелітопольського державного педагогічного університет
імені Богдана Хмельницького

Бунчук О.В.

к. пед. н., доцент
кафедри педагогіки і педагогічної майстерності
Мелітопольського державного педагогічного університет
імені Богдана Хмельницького

Сьогодні істотно зростає значення підготовленості суб'єктів освітнього процесу до активного творчого пошуку інформації, адекватного самостійного усвідомлення медійного змісту. Сучасні освітяни повинні все це робити, використовуючи сучасні професійні і медійні технічні засоби, спираючись на інноваційні наукові досягнення. Адже їх інфомедійна та медіаграмотність є складовою їх професійної компетентності.

Інфомедійна грамотність ґрунтується на: осмисленні різноаспектного впливу медіа на особистість і соціум; розумінні того, як побудований процес масової комунікації; спроможності критично ставитись та обговорювати медійні тексти; розумінні сутності медіа продукції і що за цим стоїть; здатності до творчості у створенні та аналізу медійних текстів; традиційних та нетрадиційних навичках грамотності; отриманні задоволення від розуміння та критичної оцінки змісту медійних текстів [3, с. 40]. Вона формується внаслідок інтеграції досвіду, теоретичних знань, практичних умінь, розвитку педагогічних здібностей та значущих особистісних якостей, гармонійне поєднання яких разом із інноваційно-медійною діяльністю дає оптимальний результат в процесі професійної підготовки майбутніх педагогів.

Процес формування інфомедійної грамотності спрямований на здатність людини до аналізу потоку інформації від мас медіа, відрізнити головну та об'єктивну інформацію від спроб маніпуляцій та фейків. Через те, що людина дуже вразлива до фейків, маніпуляцій, недостовірної інформації, одним із головних завдань педагога є навчити верифікувати отриманні дані, критично мислити, мати власний «сканер» інформаційного простору.

Процес формування інфомедійної грамотності у майбутніх педагогів передбачає також підвищення професійної компетентності у сприйнятті та розумінні інформації, психологічних аспектах впливу ЗМІ на цінності особистості та взаємовідносини з іншими. Доцільно відмітити, що інфомедійна грамотність направлена також на забезпечення професійно-педагогічної комунікації усіх суб'єктів освітнього процесу та формування навичок безпечної роботи з комп'ютерними мережами в Інтернеті.

Тобто однією з основних компетентностей майбутнього педагога є інфомедійна грамотність, яка ідентифікується як спроможність виважено взаємодіяти з надходженням інформації в глобальному інформаційному просторі: шукати, аналізувати, критично оцінювати і створювати власні медійні твори, поширювати за допомогою

найрізноманітніших засобів масової інформації і комунікації у всій різноманітності їх форм [2, с. 380].

Формування інфомедійної грамотності майбутніх педагогів може відбуватися під час проведення практичних та лекційних занять, які побудовано на інтерактивних методах навчання (проблемних, евристичних, ігрових та ін.) та які розвивають індивідуальність здобувача вищої освіти, самостійність його мислення, спонукання творчих здібностей через безпосереднє залучення до активної діяльності, сприйняття, перетворення та аналіз структури медійного тексту, засвоєння знань про медійну культуру. При цьому, навчання інфомедійної грамотності та медіаграмотності, являє собою своєрідне включення здобувачів вищої освіти у процес творення творів медіакультури, тобто занурює аудиторію у внутрішню лабораторію основних медіапрофесій, що стає можливим як в чистому варіанті, так і в процесі включення в традиційні освітні компоненти [1, с. 367].

Процес підготовки майбутніх педагогів до професійної діяльності конче важливий, адже від рівня інформаційно-комунікативних знань та вмінь майбутніх педагогів залежить рівень розвитку медіакультури та інфомедійної грамотності підростаючого покоління. Майбутній вчитель має не лише вчити працювати з інформаційними інноваціями, а й готувати до життя в сучасному світі медіа.

Список літератури:

1. Інфомедійна грамотність – невід’ємна складова навчального процесу закладу вищої освіти: збірник матеріалів / Редкол.: В. Ф. Іванов (голов. ред.) [та ін.]. Київ: Академія української преси, IREX, Центр вільної преси, 2021. 400 с.

2. Кожевникова А.В. Специфіка інфо-медійної грамотності як складової громадянської культури сучасного вчителя. Формування громадянської культури в Новій українській школі: традиційні та інноваційні практики: збірник матеріалів конференції / За заг. ред. Г. Єфремової, С.Луценко, Л.Івашини. РВВ СОШПО, Суми, 2020. с., С.378–383.

3. Медіаосвітній поради́ник для педагога професійної освіти. Навчально-методичний посібник / Зоря Ю.М., Волошенюк О.В./ За редакцією Волошенюк О. В., Іванова В. Ф., Євтушенко Р. І. Київ: Академія української преси, Центр вільної преси, 2022. 61 с.

ПОНЯТТЯ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ

Гавронська Іванна

студентка

Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти

Національного університету «Львівська політехніка»

Канцір Володимир

доктор юридичних наук, професор

професор кафедри кримінального права і процесу

Навчально-наукового інституту права, психології та інноваційної освіти

Національного університету «Львівська політехніка»

Запобіжні заходи займають важливе місце серед інших інститутів кримінально-процесуального права. Без запобіжних заходів не обходиться жоден кримінальний процес сучасних держав світу, адже за допомогою них забезпечується належний, заданий законом перебіг досудового розслідування і судового провадження, а в кінцевому підсумку – захист особи, суспільства, держави від кримінальних правопорушень та виконання інших завдань кримінального судочинства.

В Україні, теоретичні засади дослідження запобіжних заходів, а також аналіз особливостей обрання, зміни і скасування запобіжних заходів були розглянуті в роботах: Т. В. Данченка, В. М. Терешника, О. П. Кучинської, Ю. В. Циганика та ін.

Слід зазначити, що сучасним кримінальним процесуальним законодавством врегульовано питання «запобіжних заходів» у главі 18 КПК України, де передбачено види запобіжних заходів, мета, підстави та процесуальний порядок їх застосування. Проте у КПК не закріплено єдиного визначення поняття «запобіжні заходи». В теорії кримінального процесу загальноприйнятою є думка, що під поняттям «запобіжні заходи», слід розуміти різновид заходів процесуального примусу.

Так, наприклад, Т.В. Данченко зазначає, що запобіжні заходи – це встановлені законом організаційно-правові форми процесуального впливу на підозрюваного, обвинуваченого, що характеризуються найбільш інтенсивним обмеженням прав, свобод та законних інтересів громадян, але виправдовуються об'єктивною необхідністю вирішення завдань кримінального судочинства, а також забезпечення належної поведінки особи в ході процесуальної діяльності компетентних органів з метою запобігти спробам підозрюваного, обвинуваченого ухилитися від слідства й суду, недопущення перешкоджання з боку підозрюваного, обвинуваченого, встановленню об'єктивної істини у кримінальній справі, припинення подальшої злочинної діяльності, а також для забезпечення виконання процесуальних рішень (у певних випадках в частині майнових стягнень)[1, ст. 54].

У свою чергу, В. М. Тертишник вважає, що запобіжні заходи – це заходи процесуального примусу, які обмежують особисту свободу та свободу пересування підозрюваного (обвинуваченого) і застосовуються з метою запобігти можливості приховатися від слідства і суду, перешкодити встановленню об'єктивної істини та здійсненню правосуддя, а також продовжити злочинну діяльність [2, с. 408].

О. П. Кучинська, Ю. В. Циганик визначають їх як різновид заходів забезпечення кримінального провадження, які застосовуються виключно до підозрюваного чи обвинуваченого з метою забезпечення виконання ним покладених на нього процесуальних обов'язків, а також запобігання спробам: переховуватися від органів досудового розслідування та/або суду; знищити, сховати або спотворити будь-яку із речей чи документів, які мають істотне значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; незаконно впливати на потерпілого, свідка, іншого підозрюваного, обвинуваченого, експерта, спеціаліста у цьому ж кримінальному провадженні;